

[Peter Hansen-Nord]

dør. Vi kan faktisk kun hjælpe dem ved at anvende disse arealer og simpelt hen sikre derigennem – jeg ved godt, det er en meget lille flig af oliemarkedet, vi påvirker – at etikken i den forbindelse er i orden.

Om det er fødevarer eller ej, er et holdnings-spørgsmål; der er jo ikke mange, der spiser korn herinde. Min oldefar spiste måske byggrød, men korn er altså et basalt produkt, og vi har mange basale produkter, som vi anvender til mange forskellige ting, og det skal vi holde os til. Det er ikke et forædlet fødevarerprodukt, der ligger klar til at spise umiddelbart.

Ole M. Nielsen (KRF):

Beslutningsforslagets intentioner om reduktion af CO₂-udslip og om udnyttelse af brakarealer osv. kan vi fuldt ud tilslutte os, men vi mener bare, at det går lidt for hurtigt. Biomasseaftalen er ikke ret meget mere end et halvt år gammel, og vi har hverken fundet ud af, hvor store mængder biomasse der helt konkret kan være til rådighed fra halm og træflis, eller hvordan de mest effektivt udnyttes; der mangler en udviklingsindsats og deraf følgende erfaringer. Hvis vi for hurtigt får yderligere mængder biomasse frem på markedet, risikerer vi let, at det bliver en særdeles dårlig forretning for landmændene med deraf følgende skepsis over for afgrøderne, når energisektoren er klar til at tage imod dem.

Vi når heller ikke at få udviklingen på energianlæggene forsvarligt gennemført – med det resultat, at vi foretager fejlinvesteringer. Vi er derimod godt tilfredse med, at dyrkningen af energiafgrøder vil blive behandlet i en arbejdsgruppe med deltagere fra Landbrugsministeriet, Energiministeriet og Miljøministeriet, og resultaterne af dens arbejde ser vi frem til.

Vi mener, at vi må slå lidt koldt vand i blodet, men er i øvrigt meget positive over for udviklingen på området.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg skal selvfølgelig skynde mig at sige, at jeg takker ordførerne for deres forskellige indlæg, hvor vi har fået en god sludder for en sladder, som vi, der har fremsat forslaget, ikke rigtig kan bruge til noget.

Jeg har stor forståelse for, at en regering ikke vil være med til et forslag, som den politisk ikke kan holde til, men jeg kan ikke forstå, at et

forslag, som får en så fin behandling, også af ministeren, og som stort set alle er enige om, alligevel ikke kan blive til noget. Om det er en måde, hvorpå man bare vil markere, at det altså er en flertalsregering, og selv om der er noget, den er enig med oppositionen i, vil den slet ikke have med det at gøre, ved jeg ikke.

Der er for mig at se ikke kommet noget nyt frem i dag, som ikke er tilstrækkelig belyst. Jeg har forståelse for, at man nedsætter en arbejdsgruppe – det er jo den normale syltefacon – og der ligger så meget tilgængelig viden på området, som man bare kan gå i gang med, f.eks. teknologiudviklingen. Der er ikke tale om noget pålæg eller nogen tvang, men alene om, at markedet bare bliver lidt større. Der bliver et større udbud af nogle varer, så vi får en funktionsdygtig udbuds- og efterspørgselssituation. Jeg må så erkende, at bare den lille smule markedsøkonomi er man heller ikke interesseret i, og det tager vi så ad notam i denne omgang. Jeg spørger mig selv, hvor denne nye start, denne regering snakker så meget om, bliver af. Her var der en lille mulighed for at vise, at nu var den ny start på vej.

Jeg forventer selvfølgelig, at arbejdsgruppen drager nogenlunde de samme konklusioner, som jeg har gjort, og så har vi bare forspildt et års tid eller sådan noget lignende; mere er der vel ikke sket.

Jeg forstod på hr. Riishøjs indlæg, at hr. Riishøj hele vejen igennem var meget positiv over for forslaget. Der var nogle ting, som hr. Riishøj havde svært ved at overskue, og dem forventer jeg så at det efterfølgende udvalgsarbejde kan afklare. Det kunne jo godt være, at vi kunne ende med at sætte os hen og skrive en beretning over, hvilke tiltag der skal iværksættes, i hvilket tempo det skal ske, og hvordan de kan implementeres. Jeg synes, at forslaget og dets hovedsigte er alt for godt til, at det bare bliver syltet i en arbejdsgruppekrukke og ikke kommer længere.

Til hr. Ole M. Nielsen, som var inde på, at der kom for meget, og at det gik for hurtigt, vil jeg sige, at jeg ikke tror, at der er ret mange landmænd, der vil interessere sig for denne mulighed. Man skal ikke tro, at det er noget, der pludselig vil eksplodere, for alene økonomien i dette projekt vil få den enkelte landmand til at sige, at det ikke er godt nok, og at han hellere vil have nonfood-raps eller nogle